

trykkelig sagde i Folketinget, at han selv tidligere havde næret Tilbøjelighed i den Retning. Ministeren har en anden Anskuelse paa dette Punkt end jeg; det vil jeg ikke bebrejde ham, men jeg kunde ønske, at det med den Energi, han i saa mange Tilfælde har vist, dog var lykkedes ham at gennemføre saa meget, at der blev givet Lønning til ældste Klasse, hvad han oprindeligt selv havde foreslaaet. Dette er altsaa efter min Mening en Plet paa Loven. Men Pletten er ikke saa stor, at den overskygger den. Der er Ting i denne Lov, som jeg tror, at Marinen vil have Gavn af, og som gøre, at jeg, trods min Uvillie imod den foretagne Ændring, vil raade det høje Ting til at stemme for Forslaget. Jeg tror, jeg kan forsvare at bringe dette Offer, naar jeg husker paa, hvad der vindes paa andre Omraader. Dermed skal jeg anbefale Forslaget.

Steffensen: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale at stemme for dette Lovforslag, som jo utvivlsomt afhjælper væsentlige Mangler ved den nugældende Ordning. Naar jeg har begæret Ordet, er det dog ikke blot derfor, men ogsaa for at gøre en Bemærkning i Anledning af, hvad vi have hørt baade fra den højtærede Minister og det ærede Medlem, som nu havde Ordet. De gik ud fra, at man ved den Forandring, som nede i Folketinget er foretaget i Lovforslaget, har afskaffet Bestemmelsen om, at Kadetterne i ældste Klasse skulde have Lønning. Det tror jeg ikke er Tilfældet. Jeg maa jo ganske antage, at det har været Folketingets Mening at afskaffe den nævnte Bestemmelse. Men jeg anser det for ganske utvivlsomt, at, saaledes som Forslaget er affattet, er det ikke lykkedes. Sagen er den, at der jo ganske vist i den gældende Søværnslov staar, at Kadetterne i ældste Klasse skulde have Lønning, hvilken Bestemmelse man nu har ladet udgaa, men det er bare ikke nok. Denne Bestemmelse i Søværnsloven er ikke nogen Lønningsbestemmelse for Kadetterne. Den er kun et Bud til Rigsdagen om, at den skal sørge for, at der i Søværnets Lønningslov kommer til at staa en Paragraf, som tillægger Kadetterne Lønning. Derfor er der ogsaa i selve Lønningsloven af 1868 optaget en Bestemmelse derom, og den kan blive staaende og bevare sin fulde Gyldighed, uagtet der ikke staar noget tilsvarende i Søværnsloven. Nu vil man maaske sige: Ja, men naar man i Søværnsloven har strøget Forskrif-

ten om, at Kadetterne skulde have Lønning, maa Meningen hermed være den at forandre ogsaa Lønningslovens Bestemmelse herom. Men denne Opfattelse er ikke rigtig. Saa længe Lønningslovens Bestemmelser blive staaende, bliver man sikkerlig nødt til at give dem Løn. Den Fortolkning, jeg her gør gældende, er desuden sanktioneret baade af Regering og Rigsdag paa et ganske analogt Punkt, og det endogsaa et Punkt, der angaar selve Søværnsloven. Det vil erindres, at i Søværnsloven af 1868 indeholdtes der en Bestemmelse om, at Sekondløjtnanter og Underofficerer af 2den Klasse skulde have Orlovspenge. Da man reviderede Loven i 1880, stemte man disse Bestemmelser ud med den Motivering, at man vilde bort fra Orlovspengene. Men man naaede ikke til at faa Lønningsloven revideret. Der blev Bestemmelserne staaende, og Følgen blev, at Sekondløjtnanter og Underofficerer af 2den Klasse i Søværnet fremdeles faa Orlovspenge. De blive regelmæssig bevilgede af Lovgivningsmagten paa Finansloven, og at det ikke skyldes en Tilfældighed eller en Inkurie, men at Folketinget er enigt i, at de vedblivende ydes, kan man bl. a. se af det her foreliggende lille Forslag om nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet; thi der indeholdes i § 4 en Regel om, at Ingeniørassistenter ogsaa skulde have Orlovspenge. Der er altsaa — og ganske korrekt efter min Mening — den Opfattelse sanktioneret, at den Omstændighed, at en saadan *Avis* til Lovgivningsmagten udgaar i Loven om Organisationen, ikke er tilstrækkelig til at ændre Lønningslovens Bestemmelser. Jeg tror, at man, hvis man ønsker, at Kadetterne ingen Lønning skulde have, maa indføre en udtrykkelig Forskrift, lydende paa, at Reglen i Lønningsloven om, at de skulde have Lønning, bortfalder.

Jeg tror for øvrigt ogsaa, at det er rigtigt, at de faa Lønning, og jeg ser ingen Grund til at gaa bort derfra. Det drejer sig jo kun om 10 Kadetter — tror jeg, det er — som skulde have hver 300 Kr. om Aaret. Hvis man ikke giver dem dem, og man samtidig lader det fri Ophold bortfalde, er jeg bange for, at der vil opstaa Vanskeligheder. Jeg forstaa f. Eks. ikke, hvorledes disse Kadetter ville blive stillede, naar de blive udkommanderede til Søs. Skulle de da ogsaa, siden de ikke have frit Ophold i Skoletiden, selv betale for deres Ophold om Bord? Skulle de Lønningstillæg, der kaldes Søtillæg,